

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail:usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри

місто Миколаїв

15 грудня 2022 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області капітан юстиції Головіна Маргарита Євгенівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022230000000901 від 27 квітня 2022 року, за підозрою громадянина України Кобця О.Ю., у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277 - 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Кобцю Олександру Юрійовичу, 27.09.1959 року народження, громадянину України, уродженцю м. Херсона, проживаючого за адресою: м. Київ, вул. Оболонська, 12, кв. 18, засновнику ТОВ ТД «КОБЕЦЬ КОМПАНІ» (ЄДРПОУ 38129945), не обраному депутатом рад будь-якого рівня, одруженому, який не має на утриманні неповнолітніх дітей, документованому паспортом громадянина України серії ТТ 056054, виданим 10.05.2015, та паспортом громадянина України для виїзду за кордон серії FH № 625028, виданим ГУДМС в м. Києві 23.08.2017, ПН 2181924159,

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі в проведенні

підривної діяльності проти України, вчиненого в умовах воєнного стану з правою кваліфікацією ч. 2 ст. 111 КК України, а також у колабораційній діяльності - добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, з правою кваліфікацією передбаченою ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним противправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх

незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних

суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплени у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є сувереною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурковане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтуються на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання зс РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення

розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

Близько 5 години ранку 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому 15.03.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

22.05.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

16.11.2022 Законом України затверджено Указом Президента від 07.11.2022 № 757/2022, «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, **територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.** Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями зс рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75 (зі змінами).

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії рф проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії рф проти України.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянин України Кобець О.Ю., будучи пенсіонером Служби Безпеки України у відставці, який приймав присягу на вірність Українському народові, а також обізнаний про контррозвідувальні методи роботи обіймаючи посади оперативного та керівного складу у сфері контррозвідувального захисту економічної, фінансової, енергетичної та екологічної безпеки держави перебуваючи у місті Херсон з 05.04.2022, з ідеологічних та корисливих мотивів, переслідуючи мету заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, умисно вирішив сприяти рф у підривній діяльності проти

України у період воєнного стану, тобто передбачав, усвідомлював характер своїх суспільно небезпечних дій і бажав настання суспільно небезпечних наслідків.

Так, 15.03.2022 на виконання завдання представників РФ Кобець О.Ю., будучи радикально налаштованим до діючої легітимної влади в Україні, вийшов з території України через державний кордон у м. Ужгород до Словаччини, а 05.04.2022 заїхав на територію тимчасово окупованої Херсонської області через адміністративний кордон України на межі з тимчасово окупованою територією АР Крим.

Кобець О.Ю., будучи обізнаним в управлінській діяльності, вирішив реалізувати свої політичні амбіції шляхом добровільного зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора у м. Херсон. Так, у невстановлені досудовим розслідуванням час та місці, але не пізніше 26.04.2022, Кобець О.Ю., домовився із невстановленими військовослужбовцями збройних сил РФ, в тому числі військовим комендантом Херсонської області Бедриком В.Л. про силове забезпечення йому умов для керівництва м. Херсон, в тому числі за рахунок примушування легітимних органів місцевого самоврядування та працівників комунальних підприємств до визнання Кобця О.Ю. новим керівником міста.

На виконання таких домовленостей 25.04.2022, в приміщення Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, увійшли озброєні військовослужбовці РФ, які попередили голову Херсонської міської ради Ігоря Колихаєва, його заступників та інших працівників міської ради, що управління місцевою адміністрацією переходить під керівництво російської федерації.

В той же час окупаційною владою на тимчасово окупованій території Херсонської області створено т.зв. «Військово-цивільну адміністрацію Херсонської міської територіальної громади Херсонського району Херсонської області».

Так, 26.04.2022 представник військових формувань РФ, який представився військовим комендантом Херсонської області – Бедрик Віктор Леонідович (заступник командира 22 армійського корпусу Чорноморського флоту РФ), перебуваючи у приміщенні Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, публічно оголосив голові Херсонської міської ради Колихаєву І.В., його заступникам, керівникам комунальних підприємств міста, департаментів, управлінь Херсонського виконавчого комітету, старостам округів, головам районних рад, що згідно його наказу № 11 так званим «головою Херсонської міської адміністрації» призначений Кобець Олександр Юрійович, який з цього дня уповноважений координувати діяльність всіх підприємств щодо забезпечення життєдіяльності міста, та роботу всіх підрозділів Херсонської міської ради щодо управління об'єктами критичної інфраструктури, проведення робіт з благоустрою міста, шляхом погодження рішень, які будуть прийматися, із силовим блоком країни-агресора (РФ).

Кобець О.Ю., зайнявши вказану посаду, продовжив надавати іноземній державі, її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану. У період з 26 квітня 2022 року Кобець О.Ю. по теперішній час займаючи посаду голови т.зв. «Військово-цивільну адміністрацію Херсонської міської територіальної громади Херсонського району Херсонської області» та користуючись підтримкою окупантів військ держави-агресора, активно сприяв зусиллям рф заподіяти шкоду національній безпеці України, зокрема шляхом втручання у внутрішню політику України, розпалювання сепаратиських настроїв серед населення регіону, участі в інформаційній експансії з боку рф, створення умов для діяльності на території України представників держави-агресора, примушування до покори патріотично налаштованих громадян, впровадження на окупованій території законів та інших нормативно-правових актів рф, створення окремої від української влади та бюджету системи оподаткування, ужиття заходів щодо встановлення економічної залежності окупованих територій від рф.

Так, з початку своєї діяльності на вказаній посаді, Кобець О.Ю. продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, діючи в інтересах держави-агресора та на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України в умовах воєнного стану, організував отримання коштів військово-цивільною адміністрацією м. Херсон з державного бюджету рф, налагодив роботу комунальних підприємств, транспорту та зв'язку, паливно-енергетичного комплексу, загальноосвітніх закладів, діяльність підприємців у сфері торгівлі адаптовану до законодавства РФ, підтримував зв'язок та погоджував дії із військово-політичним керівництвом держави-агресора.

Таким чином, Кобець Олександр Юрійович, 27.09.1959 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану.

26.04.2022 представник військових формувань РФ, який представився військовим комендантом Херсонської області – Бедрик Віктор Леонідович (заступник командира 22 армійського корпусу Чорноморського флоту рф), перебуваючи у приміщенні Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, публічно оголосив голові Херсонської міської ради, його заступникам, керівникам комунальних підприємств міста, департаментів, управлінь Херсонського виконавчого комітету, старостам округів, головам районних рад, що згідно його наказу № 11 так званим «головою Військово-цивільну адміністрації Херсонської міської територіальної громади

Херсонського району Херсонської області»» призначений Кобець Олександр Юрійович.

Починаючи з 26.04.2022 Кобець О.Ю. приступив до організації діяльності ВЦА Херсонської міської територіальної громади, у приміщенні Херсонської міської ради у м. Херсон по проспекту Ушакова, 37, виконуючи адміністративно – господарські функції, а саме: забезпечив формування структури окупаційного органу та налагодив його кадрове забезпечення, формував служби, комунальні установи у всіх сферах життєдіяльності міста, координував роботу всіх підрозділів Херсонської міської ради щодо управління об'єктами критичної інфраструктури, проведення робіт з благоустрою міста, шляхом погодження рішень, які будуть прийматися, із силовим блоком країни-агресора (рф), забезпечував вплив та агітацію місцевого населення до співпраці і надання допомоги представникам військових формувань рф.

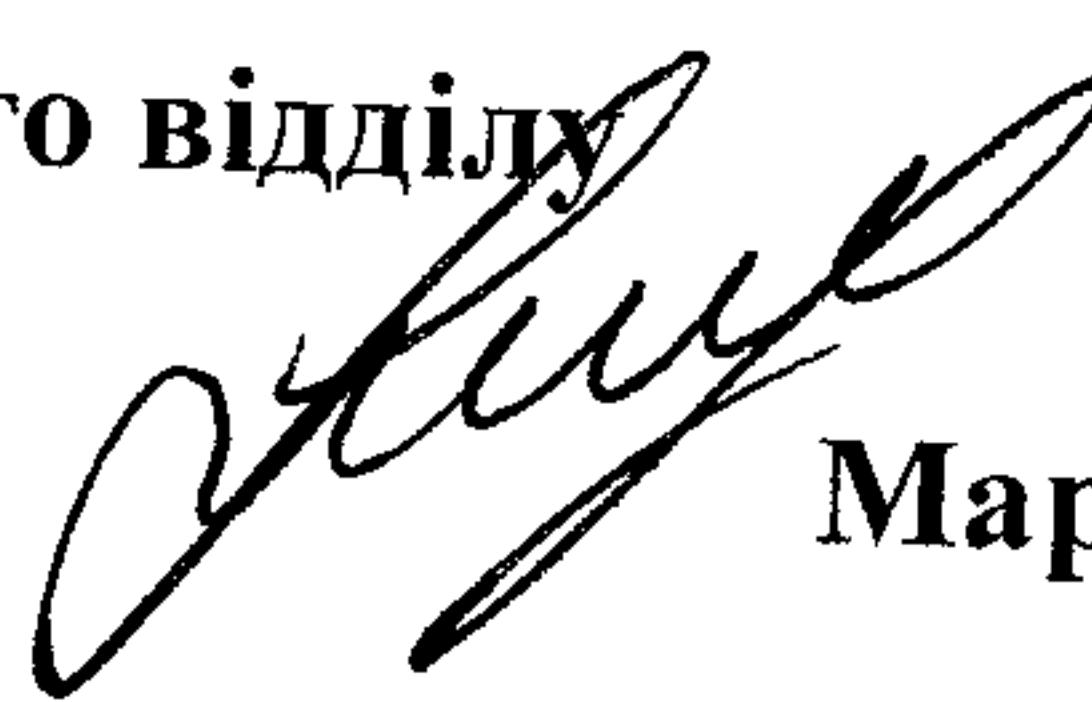
Так, 16.06.2022 Кобець О.Ю., як «голова військово – цивільної адміністрації м. Херсон» видав два розпорядження: розпорядженням № 5 зобов'язав комунальні організації м. Херсона приступити до виконання своїх обов'язків, а розпорядженням № 6 зобов'язав керівників комунальних установ надати інформацію про фінансовий стан та ресурсне забезпечення комунальних закладів. Окрім цього, своїми розпорядженнями № 66-р від 14.07.2022, № 180-р від 19.08.2022, № 185-р від 22.08.2022, № 186-р від 22.08.2022 передав у користування комунальному підприємству «Херсонський комунальний транспортний сервіс» рухоме та нерухоме майно м. Херсон. Продовжуючи свою злочинну діяльність, Кобець О.Ю., від імені т.зв. «голови військово – цивільної адміністрації м. Херсон» встановлює комунальні тарифи в місті, проводять інвентаризацію майна у супроводі військових.

Реалізація Кобцем О.Ю. зазначених функцій забезпечувалась, зокрема силою підтримкою військовослужбовців збройних сил рф та фактичним примушуванням місцевих мешканців до визнання його повноважень.

У період з 26.04.2022 по теперішній час займаючи посаду т.зв. «голови військово – цивільної адміністрації міста Херсон», пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, та користуючись підтримкою окупантів військ держави – агресора, активно сприяє зусиллям рф заподіяти шкоду національній безпеці України, зокрема шляхом втручання у внутрішню політику України, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення регіону, участі в інформаційній експансії з боку РФ, створення умов для діяльності на території України представників держави – агресора, впровадження на окупованій території законів та інших нормативно – правових актів РФ, вжиття заходів щодо встановлення економічної залежності окупованих територій від РФ з метою досягнення вищевказаних цілей ним видалися т.зв. «розпорядження» які були обов'язковими для виконання усіма підприємствами, установами, які діяли на тимчасово окупованій території м. Херсон.

Таким чином, Кобець Олександр Юрійович, 27.09.1959 року народження, підозрюється у кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 5 ст. 111-1 КК України – колабораційної діяльності, тобто добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
капітан юстиції**

Маргарита Євгенівна Головіна

ПОГОДЖЮ

**Процесуальний керівник –
прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури**

Світлана Юріївна Яриш

Одночасно підозрюваному Кобцові О.Ю. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять

таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюаний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюаний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюаний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошенні та роз'яснені.

Підозрюаний _____

Захисник _____

Особа яка отримала повідомлення про підозру _____

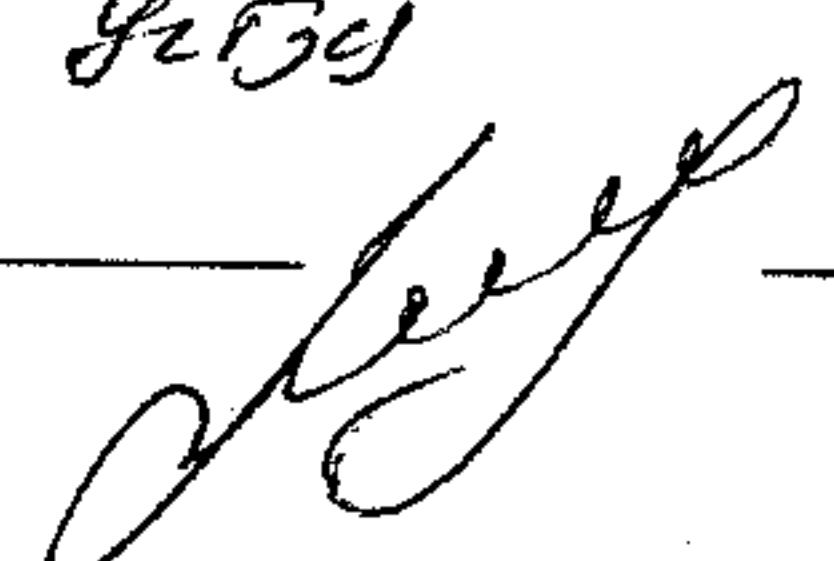
«___» ГОДИН «___» ХВИЛІН «___» 2022 року.

Повідомлення про підозру вручив:

С. Веселій 6012 с. Убєз

в Херсонській області

Кепісін Юліус

 M. F. Veselii